

Előfizetési árak:

Egész évre	10	frt	—	kr.
Félévre	5	"	—	"
Negyedévre	2	"	50	"
Egy óra	1	"	—	"
Egyes szám	4	kr.		

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Széchenyi-utca 1762. sz.

Kiadóhivatal:

Széchenyi-utca 1761. sz.

Hirdetések a legmérsé-
keltebb árszámítás mel-
lett vétetnek fel.

Róma, Bécs, Budapest.

Bécsből írják igen jól értesült körökből:

Július 17.

„Monsignore Agliardi, az új nunczius az osztrák-magyar monarchia részére, egy robusztus ur hatalmasan kinyújtott tagokkal és magas ivezetű gondolkodó homlokkal; de még az ő erős vállai is aligha lennének elég erősek arra, hogy elbirják a felelősséget, melylyel a magyar nemzeti párt fő közlönyének egy interviewoló tudósítója akarja őt megterhelni. Itt nyilván egy fatális félreértés forog fenn; monsignore magyarul nem tud, németül keveset, de francziául tökéletesen, a diplomaták nyelvét nagy fáradsággal kezeli, azonban azzal az olaszos kiejtéssel beszél, mely a nem francziát és nem olaszt gyakran megtéveszti s a mondottaknak helytelen felfogására vezet.

Hogy mindjárt egy márkás pontot emeljünk ki, a nunczius alig mondhatta, hogy Magyarország politikai és kormányzati érdekei fölött az elhatározás súlypontja Bécsben van, vagy hogy „Vasary kardinális most is csak oly instrukciókkal tért vissza Rómából, mint első látogatásakor és szándéka sem lehetett neki, a magyar kormány szószólójául fellépnie.“

A nunczius bizonynyal azt mondta, hogy a koronánál van a döntés Magyarország vitális érdekei fölött s ezzel csak egy ugynevezett „örök igaz-

ságot“ mondott, a mely nem csupán Magyarországra, hanem minden monarchicus alkotmányos országra érvényes, de akkor legalább oktalanságot nem mondott, a mit ellenzéki lap egy keserű pillanatban megengedhet ugyan magának, a mi azonban megbocsáthatatlan lenne egy iskolázott diplomatától, a kinek ismernie kell a közjogi viszonyokat abban a monarchiában, melynek udvaránál meghitelve lett és mint diplomata megtanulta, gondosan mérlegelni szavait és kifejezéseit, mielőtt nyilvánosságra juttatja azokat. És mit jelentsen az, hogy Vasary Rómában ilyen, vagy olyan „instrukciókat“ kapott volna. Magyarország első egyházfejedelme a kuria hivatalnoká talán, mint akár a nunczius?

Ő a katolikus egyháznak a kardinális, engedelmes fia Krisztus helytartójának, a hit őre Mária királyságában, a kinek a szent atya személyesen vagy képviselő által adja tudtára elhatározásait in dogmaticis vagy ex cathedra, de Magyarország hercegprimása senkinek sem politikai alattvalója, kitől „instrukciókat“ kellene elfogadnia magatartása tárgyában. És miért ne lehetne a legatus natus a pápánál szószóló kormánya mellett, a melyről tudja, hogy távol áll attól, hogy az egyház dogmatikus szférájába avatkozzék, hogy inkább az a forró óhajta, hogy az elengedhetlenné lett egyházpolitikai reformokat úgy vigye keresztül, hogy az egyháznak

egy lényeges érdeke, egy joga se rövidíttessenek meg.

A modus-vivendi — sajnos — még nincs meg, de meglesz, valamint Francia-, Spanyolország és Belgiumban is megtalálták, a hol nem a katolikusokból áll a lakosság 48%-a, mint Magyarországon és valamint Németországban és az észak-amerikai egyesült államokban is megtalálták, hol a katolikusok kisebbségben vannak, de felette hitbuzgók. De ki lehet hivatottabb véghezvinni e szent művet, mint a magyar katolikus egyház feje, a ki fejedelm az egyházban, herceg az államban, de mindenek előtt s mindenek fölött a béke fejedelme?

Az ellenzéki interview egyebek közt azt is mondatja a nunczius-sal, hogy a szent szék tiszteli a magyar apostoli királynak minden jogát. Nos, az apostoli királynak legtermészetesebb első tanácsosa a hercegprimás és ha Péter apostol utóda és szent István örököse közt valamit közvetíteni kell, ez a közvetítő az esztergomi érsek. Amit itt szólnak fenn, abból mit sem kell tudni a nuncziusnak, kivált ha még ujoncz Ausztriában, Magyarországon pedig még nem is volt.

Különben nemsokára Magyarországra látogat, és pedig Schlauch bismokhoz Nagyváradra, — mint az illető hirlaptudósítónak mondta. Az új nunczius állásával és kipróbált talentumával bíró papi diplomata kellő órában megfogja találni az utat, el fog tudni

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A szibériai ólombányákból.

— Egy fogoly iratai. —

„A szibériai ólombányákból“ cím alatt egy érdekes könyv jelent meg Budapesten, a „Pallas“ irodalmi és nyomdai részvénytársaságnál.

A kötete Vaszilij Jakszakovnak, a III. Sándor császár megöletésében való bűnrészesség ezimén örökös kényszermunkára ítélt orosz tanárnak, a számkivetés útjában uton utfélen talált papirongyocskákra, ólondarabkákkal titkon írt leveleit és rajzait tartalmazza, a melyek meg-
rázó dolgokat közölnek az olvasóval az orosz igazságszolgáltatásról a száműzöttekkel a számkivetés útján és az ólombányákban való vérszító bánásmódról s egyáltalában az oroszországi állapotoknak a műve t világ előtt a legutóbbi időkig sikeresen titkolt legsötétebb részleteiről.

Vaszilij Jakszakovot tíz évtizeddel ezelőtt, 1882. jan. elsején egy gazdag fiatal orosz hölgygel történt esküvője után a lakodalomból kihivatta s menyasszonyának és a lakodalmass népek tudta nélkül mindenféle ürügy alatt a rendőrségre csalta az orosz titkos rendőrség három kiküldött tagja.

Itt belökték egy cellába, testéről a frakkot le tépték s kezét lábát békóba verték a börtönzolgák. Nem is igen hallgatták meg védelmét, hanem egy levél alapján, a melyet Kibal-

csics nihilista a császár megöletésénél használt bombák készítője intézett volt hozzá — halálra ítélték.

A büntetést a császár életfogytig tartó bányamunkára változtatta. Jakszakovot, a ki azt állítja leveléb-n, hogy ő nem volt nihilista, legtöbbszörre gyalogszerrel, a száműzöttek karavánjához láncolva, Szibéria keleti részének ólombányáiba hurcolták. Két esztendeig dolgozott a bányában, de nehéz sorsát nem bírta tovább; hanyatló ereje megtörött s a boldogtalan ember kiszenvedett, a nélkül, hogy övétől elbucszhatott volna. Leveleit Baikaliev György, egy nálánál jóval fiatalabb elítélt hozta magával, a kinek sikerült meg-zökknie s az iratokat egy nem rézen Budapesten tartózkodott ismerőséhez juttatnia. Ez az utóbbi az iratokat magyarra fordította s három levelet néhány hóval ezelőtt közzé is tett egyik fővárosi napilap hasábjain. A többi iratok, mintegy huszonhárom levél, — a most megjelent kötetben először látnak napvilágot.

A leveleket Jakszakov, részint nevéhez részint a jelenlegi császárhoz intézte. A megrendítő tartalmú levelek közül közöljük azt, melyet az Algaszi völgyi alsó tárnájában 1882. decz. 28. kelttel írt a szerencsétlen fogoly.

Fullasztó és dermesztően hideg volt a lég-
odalenn. A lámpák alig pislogtak mi pedig minden lélegzetvételnél egész mellünket kénytelenek voltunk telesszívni, hogy anyai élenyhez

juthassunk, a mennyi mellett vérkeringésünk a rendes körutat egyszer megetheti.

Alacsony boltív alatt haladtuk előre. A darabos, üreges falak tele voltak dércsillagokkal a föld pedig befagyott tócsákból állt mindenütt. Nehány száz lépéssel odább száraz, kemény talaj következett és a boltbajtás is magasabb lén. Itt voltunk az alsó tárnában utolsó börtönünkben.

Először is egy nagy terem torma üregbe vezettek. Az üreg ki volt világítva. Egyik sarkában különféle szerszámok, feszítő vasak, csá-
kányok, tompa pörölyök, a másik sarkában egymásra halmozott láncos targonczák állottak.

A bányabiztos, a ki a föld alatt az egész bánya területén teljhatalommal van felruházva, egyenkint átvett bennünket. Az élethosszig tartó kényszermunkára ítélteteket külön állították. Ezek között voltam én is Baikaliev is. Láncainkhoz odaerősítették egy-egy targonczának a lánczát lakattal, úgy, hogy a targonczát lép-
ten nyomon magunkkal kell cipelnünk. Vállainkra csákányt akasztottak, de azután mégis csak vi-szavetették. Abban állapotok meg-
nyelgőre csupán érczkövet hordatnak velünk.

Mikor már mindanyian fel voltunk szerelve, elindultunk a bányának mivelés alatt álló részébe. Göröngyös talajon toltuk magunk előtt targonczáinkat míg végre elértük a kijelölt helyet két órnek a vezetése és egyszersmind fel-
ügyelete alatt.

Tizenöt-husz elítélt bontotta csákánnyal

igazodni, kinek jutott a népe. a félreértések pusztájából a békeáldás ígértföldére vezető Mózes próféta szerepe és a ki ékesszóló testvérét, Áron főpapot fogja szónokul használni. Hogy a száraz bot bimbót hajtson, ha csodának kell történni, azt csak az előbbi viheti végbe. A magyar képviselőház esetleges feloszlásáról soha nem volt szó a korona környezetében, monsignore Agliardinak erre vonatkozó naiv kérdését csak mesterségesen szuggerálhatták neki.

— **A szélsőbal válsága.** Hely Ignác visszajött Turinból. Kossuthal való beszélgetéséből annyi kiszivárgott, hogy Kossuth nagyon el van keseredve a függetlenségi párt válsága miatt szívére kötötte Helynek, hogy maga is legyen rajta hogy a kibékülés megtörténjék. Eötvös egyénisége ugyan megtetszett Kossuthnak és dicsérte Helyt előtt is, de rossz néven vette tőle, hogy korteszélekből látogatta meg.

— „Mit akarnak tőlem? — jegyezte meg Helynek. Hagyjanak engem békében. Öreg ember vagyok, aztán különben se cselekednek úgy, ahogy én szeretném!”

Visontay Soma visszalépett az atyapártba.

Az Eötvös-Polónyi ügy legújabb stádiumát a következő nyilatkozatok képezik:

I. Várady Károly és Sik Sándor uraknak, mint Polónyi Géza ur megbízottjainak Budapesten. Mi alólírottak Eötvös Károly ur által megbízattunk, hogy a Polónyi ur által önközvetítésével felvetett lovagias ügyben őt képviseljük. — Kijelentjük, hogy mi a kihívás tényét tudomásul vesszük és hogy megbízónk föltétlenül kész elégtételt adni, mi azonban, egyéb indokra ezuttal nem terjeszkedve bírság előtt, hivatalos eljárás közben az ügyre vonatkozó tett nyilatkozatért fegyveres elégtételt kérését és adását meg nem engedhetjük s ezen okból, de még azért is, mert ezen bírósági ügyben már bírói rendbírság alkalmaztatott, kétféle elégtételt kérni pedig senki sincs jogosítva, Eötvös Károly ur részéről a lovagias elégtétel adását meg nem engedjük s ezzel az ügyet megbízónk részére befejezettnek tekintjük. Budapest, július 14. 1893. — Gróf Károlyi

Gábor. Sturmán György. E nyilatkozat" folytán kijelentjük: 1. Tegnap reggel jegyzőkönyvünkben teljesen érthető magyarsággal megmondottuk: „Mi alólírottak Eötvös Károly ezen választ az elégtétel megtagadásának tekintjük.” Annak tekintjük ma is. Ha tehát Polónyi Géza ur Eötvös Károly ur választ az elégtételadásának tekint sem nem téved, sem valótlan nem állít. 2. Károlyi Gábor gróf és Sturmán György urnak azt, hogy ők Polónyi Géza urat párbajképtelennek tartják, tegnapi összejövetelünk alkalmával egyáltalán szóba sem hozták és ezt átadott levelük sem tartalmazza. 3. Mi Polónyi Géza urat kifogástalanul jellemül, párbajképes férfinak tartjuk. Budapest, 1893. jul. 15. Sik Sándor s. k., Várady Károly s. k.

— **Külföldi hírek.** (A francia) nemzeti ünnep minden rendezés nélkül folyt le. A táncmulatság egész éjjel folyt, különösen a központi negyedekben. Sem Párisban, sem a vidéken nem történt nevezetesebb incidens. — (A német katonai javaslatot) a birodalmi gyűlés véglegesen elfogadta. Ez ücs folyamán Vilmos császár Caprivit meglátogatta a birodalmi tanácsban. — (Konstantinápolyból) a szultán sürgősen megkereste az angol kormányt, hogy Egyiptom kiűritésének határideje mihamarább rendeztesse. — (A korinthusi csatorna) megnyitását, a mely e hó 20-ikára volt kitűzve technika akadályok miatt nyolcz nappal elhalasztották — (A sziam-i követ) a francia külügyminiszteriumban sürgönyöket olvasott föl, melyek a bangkoki esetet megerősítik, de egyszerűen azt állítják, hogy a sziamiak háromszor vaktöltéssel, hatszor pedig szándékosan a vízbe löttek Megvárják a francziáknak ama jelentését is Develle külügyminiszter Vadhanasiami herczeggel legutóbb folytatott értekezlete alkalmával hangsúlyozta a francziáknak ama jogát, hogy Baragkokig haladhatnak a folyón.

Mire megvénülünk...

Debreczen, július 17.

(b. b.) Nem tudáskoskodásból, hanem azért fogunk tollat, mivel sokak előtt — természetesen laikusoknál — megütközést keltett, hogy a főrendiház korszerű reformja érdekében a kormány és országgyűléshez fordul az ország köz-

vé eményes petícióival mintegy gyermekesen denuncziálja a főrendeket, legalább is hasonfoku fórumok előtt.

Igazán így tünnek föl a dolog, ha csak azt néznők, miszerint a főrendiház egyenrangú a képviselők házával, sőt amennyiben amannak tagjai főrendek, személyes jogu, született törvényhozók, azán meg fenik is fogukat a liberális javaslatokra, hát még meg inog különösen a kevésbé avatott, hogy nem é azok a nagyobb urak, akik mernek, vagy legalább mutatják hajlandóságukat dacolni az egész nemzet közöhszavával.

Igen ám, csak hogy mindez még korántsem elég arra, hogy a méltóságos főrendek supremáciáját kétségtelessé tegye. Mert az a terroristicus irányu megnyilatkozása Zichy Nándoréknak nem annyira a valódi politikai súly és tényleges erőnek, mint inkább az előre átvett sors változhatlansága feletti kétségbeesés végső erőfeszítésének impudenciájából. Erzik ő méltóságaik jól, hogy koruk letűnt s csak a nemzeti kegyelet conservativizmusa tartja még őket felszínen ideig-óráig. A kénytelen kellelten távozó fogcsikorgatásánál egyebet tehát megfontolt politicus a dölyfös fenyegetésben alig fog látni, ezt pedig a tehetetlenségét érző, de leplezni akaró született méltóságos uraknak, — hihetőleg mindenki meg fogja bocsátani.

A látszólag még hatalmas politikai faktor ma már valójában koránt sem bír régi súlyával s tekintélyével — a reform szükségét érző s melegen ohajtó demokratikus irányu közvélemény előtt. Ő méltóságaik ma már csak a dominium cselédsege körében imponálnak, annak határain túl kénytelenek névjegyekre nyomtatni egyebet melé azt is hogy „... és született főrendi házi tag.”

Es ez is csak formális tekintély gyarapító valami. Mert hiszen minden egyenranguság látszata dacára sem mérközhet ma a főrendiház a képviselő házzal törvény alkotási, tehát tényleges alkotmány jogi szempontból sem, amennyiben a nagy fontosságú iniciativa kétséget kizáró joga a képviselőháznak, kinek egészséges egysége közege e tekintetben a kormány.

A képviselőház utasítja a kormányt egyes esetekben a szükségesnek látott javaslatok kidolgozására s előterjesztésére; viszont a kormány programjából folyó szellemben kidolgozott javaslataival a képviselőház elé fordul. Ez a kezdeményezési jog gyakorlata pedig ha egyebet nem is, de legalább a folytonos korszerű in-

meg a pörölyvel az érczes követ egy széles síkatorban, a robbanások nyomán. Az érczes követ nagy tömegekben hevert a földön és a csányoknak, meg a pörölyknek az aprózás volt feladata! Azokat a foglyokat, a kik velünk jöttek s csak néhány évre terjedt a büntetésük a fő darabolt tömegnek a targonczákba helyezésére alkalmazták.

Az érczes követ, a mint azóta megtudtam, nem csupán ólom, hanem ezüstöt is tartalmaz. Csak hogy ez az ezüst nagyon kevés. Ezer font ólomot kell bányászni és kiválasztani, hogy tíz font ezüsthöz juthasson a csár magánkincstára. Egyéb iránt a bányának minden jövedelme a csár privátjövédelmét képezi és ez elég gazdag jövedelem, mindenesetre nagyobb összeg annál a melyet kényszermunkákra elkölt — nem a csár, hanem — az állam közkincstára.

Mennyi veríték, mennyi sóhajlás, mennyi átok tapad ehez a jövedelemhez! Hogy a robbanásnál hány eberélet vész oda a föld alá időnkint, arról nem igen szoktak jelentést tenni a felségének, valamint arról sem, hogy mit szenvednek azok az emberek a kik csakánynyal szétverik, targonczával széthordják, a föld alól kiszállítják, a kohóba viszik és értékesíthető anyaggá dolgozzák a földalatti hegyeket. A vagy melyik bányafelügyelő merné kitenni magát annak az eshetőségnek, hogy pár hónap múlva a saját foglyai közzé kerüljön? Pétervárott ugyanis, a jelentésbe foglalt legcsekélyebb célzást az elítéltek türethetetlen helyzetére, a régi rend ellen való lázadásnak tekintik és a jelentést tevő megköszönheti, ha tapintatlanságáért csak elmozdítják az állásától. Így beszélnek itt.

Órákon át hódottam szakadatlanul a követ a felső tárnába, a legelső pillanattól kezdve mindaddig, a míg ki nem merültem. A harmadik-negyedik fordulóná karjaim elszibadtak a súlyos teher alatt, testemen pedig a lenn uralkodó mérszö hideg daczára, kivert az izzadság s átmedvesült ruhám külseje ott rajtam megfagyott.

Panasz nélkül végeztem azért a munkát a mécsláncokkákkal világított sötétben, nem tudva, vajjon elmúlt-e már a nap elérkezett-e a pihenés órája? Végül összerogytam.

Az órok kezdetben azt hitték, hogy macskodom, tehát az ostarhoz folyamodtak. De hogyha már nem volt erőm! ott hagytak a földön elalélve, véresre verve s annyit sem tettek, hogy targonczámat leoldják rólam egy-két negyedórára, a míg magamat kipihenem, vagy legalább erőm egyrésze visszatér.

Igy tettek a többiekkel is, kik a munkából kioldtak.

Soká feküdtünk a földön tehetetlenül. Az alsó tárnából tompán hangzott a pöröly csapások zaja, a léghajó kerék zörgése, az agyonkinzott nőfoglyok sirása, a férfiak nehéz lélegzetvétele és jajsza, itt-ott egy-egy durva káromkodás. El nem tudtam képzelni, miből lehet ezeknek az embernek, a csár szolgáinak a szive, hogy irgalmat egyáltalán nem ismernek és úgy viselik magukat, mintha gyönyörűségük telnék a védtelen, a megláncolt elítéltek gyötrelésében.

Némelyikünk már el is aludt volt abban a helyben, a hol ereje elhagyta, mikor az őrárat kezdett bennünket összekeresgelni. Fölse-

gitettek s vonszoltak maguk után az alsó tárná felé Szük folyosóra értünk, a falakba s rámás ajtóval ellátott üregek közé. Ezek az üregek voltak a számunkra kijelölt czellák.

A barlangi medvének kényelmesebb oduja van, mint a milyen hajlékot mi kaptunk. Nyolczan tizen, a bányán csak befértünk, jutottunk egy-egy üregbe. Hideg volt itt is, mint valami jégveremben és a nyers talajon még szalmát sem találtunk, a mire lehajtsuk a fejünket. A kopasz földön feküdtünk és igyekeztük egymást fölmelegíteni. Ez is lehetetlennek bizonyult a hozzánk láncolt targonczák miatt, a melyek társainktól elválasztottak.

Nők férfiak vegyesen foglaltuk el az üreget. Azoknak, akik egyik-másik nővel bővebb ismeretséget kötöttek, mégis türethetőbb volt a helyzetük. Az egyetlen, a mit a kényszermunkára ítelt rabnak a fogság meghagyott: a nők által gyakorolható könyörület.

Itt értettem meg igazán, mily önfeláldozásra képes a nő, a mikor láttam, hogy bilincse vert társammal, a ki targonczáját őrizi és mellőle el nem mozdulhat, a targoncza súlyának viselését megosztja, oda simul az elhagyott, tehetetlen emberhez, megdermedt karjait ölelésre tárja és a szegény nyomorultat csókjaival, könnyeivel melengeti!

Pár órával ezelőtt még szánalomraméltó koldusasszony volt s most egyszerre bőkezű fejedelemnévé lett. Pár órával előbb megbélyegzett csavargónő, pár órával később cherub!

Én legalább annak néztem őt.

ventióra törekvés által az életképebb mozgékonyt, a képességet növeli mindenestre anynyira, hogy a mindenüvé kéőbb érkező nehékesebb főrendi házat könnyen tulszárnyalhatja úgy megbízhatóság mint az ezen alapuló nagyobb tekintély intensivebb politikai sulyra nézve.

Nem mondja senki, hogy potentialiter ne volna joga megtagadni a főrendiháznak hozzájárulását a képviselőház által már elfogadott javaslatoktól, — de mivel a czélszerűségi, észszerűségi tekintetek az alsóházban már mind szóba kerültek, jobb meggyőződése ellénére is kénytelen azokat elfogadni. Döntő politikai factor he yett tehát kénytelen a kezét mosó Pilátus mindenestre elég passiv szerepét játszani el.

Aggódó szemmel nézi ugyan az öregség oculáráján keresztül a merész ifju gyors energicus törekvéseinek káprázatos eredményeit, nem bizik a vég sikerben — mint ahogy a kivénült lassu észjárásu szülék félnek az ifjak merészebb concepczióju kezdeményezéseitől, — de nincs módjukban megakadályozni a világ folyását. „Hja bizony, mi is ilyenek lennénk, ha fiatalok volnánk, ha birnánk!...”

A ki nem bírja, térjen ki, adja át a tért az erősnek, — jobb előbb, mint később!

Ha mégis görcsös és szívós ragaszkodással csügg a lomtárba való mult ködös ábrándjain, vonuljon vissza termébe, szenelje magát és öreg napjait az édesen fájó merengést keltő dicső emlékeknek, ám tegye, kegyelet kísérendi; de lidércz nyomásként óvakodjék a serény munkásra nehezdedni gyermekora ábránképeivel, mert quod demonstrandum est — csak hátráltat, de áttörhetlen akadályt úgy sem képezhet.

A paradicsomból.

Balaton-füred, július 15.

Tisztelet Szerkesztő Barátom!

Felkért, hogy irjak b. lapjának Balaton-Füred s vidékéről. Tudva azt, hogy a „Pester Correspondenz“ az ország központján egyik szellemi forrása a vidéki lapoknak s közbeesülésben áll, szívesen teszek eleget kívánságának.

Balaton vidékét rajzolni tollal, ecsettel könnyű dolog. A melynek szépségét Kisfaludy Sándor nem tudta kimeríteni, a ki Petrarca után legtöbbet és legszebben irt a szerelemről. A melynek tenségét egy Jókai fantáziája magasztalta, — s Mészöly Balaton képét a muzeum őrzi; — félszázadok óta szerkesztők, írók, újdondászok hordják szét innét a balzsamos levegőt, szinompát, virágillatot hogy mézet csináljanak belőle; s mégis mennyi virág! mennyi illat! mily kék az ég! mennyi varázs, mennyi méz! A régi Olympia, Helicon vannak itt megörökítve. A természet festett egy oly tüneményes képet, melynek utánoszhatlan arany kerete egy részről a zala-veszprémi hegylánc, mely királyok aranypoharába termette az isteni nedüt; másik részen Somogy-Veszprém aranykalászos földjei, melyeken a munkásnép verejtéke áldásos termésben dicsőül meg. A nép verejtéke! ez az isteni harmat, mely a viskóknak, a polgári családi életnek legnagyobb kincse!

Könnnyű itt az irás; tollamban úgy bizsog a betű, mint a megpiszkált hangya boly: mind a természetet magasztalja.

Mig tehát a vidékre mennék, legelőször is Füredről írok. A Balaton fürdők közt még mindig ez viseli a koronát; Siófok, Keszthely, Almádi csak egy drágakő mellette, melyek ragyogásukkal emelik pompáját, értékét.

Ma Füreden kel fel a nap, mert itt nyaral az ország hercegprimása. Itt van az ország, a miniszterek, a politikusok figyelme, gondolata: Jó isten! mit hozott Rómából? mi lesz? áldás, béke-e? vagy zivatar? mert hiszen az egyházpolitikában ma ő csinálja az idő-

járását! Ha akarja a nyugalom, béke napja vagyou! s ha nem? ... Dehogy nem! ... Itt aztán babár gyakran beszélgetek vele kegyességéből, még nekem is nagyon kell gondolkodnom, hogy mit gondol? mert a mit gondol is, száz lakat zárja.

A napokban egyik előkelő bécsi lapól jött hozzá a kérelem, hogy munkatársát szeretné elküldeni, hogy a biborost meginterviewolja.

De azonnal ment a válasz vissza, hogy a hercegprimás nem fogadja a halhatatlanságra vágyót, mert itt pihen, nyugszik! Igen ám ha nyugodnék?

Tegnap midőn a fürdőben volt, mondtam ő eminentiájának: a lég 23, a víz 21 fok, most nyugodtan fürödhetik hercegséged.

— Ha nyugalmam volna! ... válaszolt.

Mennyit jelent e három szó annak ajkáról, ki annyira szereti bazáját; kinek oly nagy a szíve, hogy az egész nemzet elfér benne. . . . Tessék felette gondolkodni.

A biboros még mindig római utját, izgalmaival piheni, hol nemcsak grata Persona volt a legmagasabb körökig, de dicsőség övedzte körül. Mert hát ott is van sok méltóság; sok bibornok van, de Magyarország herceg érseke, a milliőkat érő birtokokkal, a nagy méltóság és befolyással azért még Rómában is mindig feltűnőség, s különösen ha az még Vaszary Kólos is nagy szelleme, szelidsége és jószágos szívével, mely a vigasztalás és jótétemények forrása.

Igen természetes, hogy a hercegeket a Szent Atya is kitüntette kegyeivel; sőt még huszárja is olyan kitüntetésekben részesült, — hogy midőn fényes öltözetben térdelve lábcsokra ment, a pápa intett neki, hogy keljen fel, s latinul szólította, hogy közelebb menjen hozzá, mikor a szálas, derék huszárt, az eredeti magyar tyпуст megszólításával tüntette ki.

Hanem hát a nagy ünnepek közt az is megtörtént a hercegekkel, a mi már a humort érinti.

Mig a bibornoki felavatáson át nem esett, nem lehetett neki mint biborosnak nyílt viziteket csinálni s magát mutatni. Tehát szerzetes ruhájában, kék kaputjában ment egy alkalommal a Szent Péter templomába, s midőn ott egy nevezetesebb, történeti emlékü pontot akart megnézni, az egyik sekrestyés ráfőrmeg „takarodjék maga innét, e helyen a ki megjelenik, annak legalább is kanonoknak kell lenni“!

A herceg mosolygó arcával fozadta az elutasítást, ki a humornak nagy barátja.

Ekkor a kísérőkből oda lép egyik a sekrestyéshez, s azt mondja neki: Ez Magyarország herceg érseke és biboros ur, a sekrestyés állkapcsaja majd leesett a bálulásban és mélyen meghajtvá magát sietett kézcsokra.

Hanem kedves szerkesztő ur! valami komolyabb hírt is szeretne ön bizonyára magas légkörből, aki úgy kapja a politikai híreket, mint a fecske a szunyogot.

Tehát egyet mondhatok, de azt ne tessék szét küldeni villanyzárnnyakon a nagy világba; ezt csak egyedül Önnek mondom meg:

A herceg érseknek hét gomb van hosszu kék kaputján; de Füreden nyolcz gombra van begombolva.

Minden üdvözlettel.

Roboz István.

Színház.

* Tiszai Dezső igazgató legközelebb vendégszereplési czélból föllépteti Novák Dezső tenoristát. Novák es. és kir. tartalékos hadnagy, tanulmányait Budapesten Bellovics Imrénél, Bécsben Runcionál végezte s miut a budapesti opera elsőrendű tagja, a király jubilaris előadására lépett fel először. A ritka szép hangu ifju énekes egy olmitzi előnyös ajánlat mellőzésevel szerződnek Debreczenbe.

* Nagyváradon igen váltakozó szerencsével működik a Leszkay színtársulata. Ez a nyári saison nagy deficizzel fog betegezzést nyerni. A helyzetre nézve jellemző már az is, hogy Leszkay igazgató a debreczeni „Korona“ vendéglő „Orpheum“-ából elszerződtette a légtündérnőt. Ha majd különben az igen mutatós látványosság vonzereje is megszűnik Nagyváradon, ajánljuk a Weber-sőrcsainok Orpheumából a nemzetközi és nemzetiségi énekesnőt, kinek szép oláh dalai bevonnák a nagyváradi bódéba a környék — oláh lakosait.

Irodalom — Művészet.

* Döntvényfár. A m. kir. kuria, a kir. itélő táblák és a pénzügyi közigazgatási bíróság elvi jelentőségű határozatainak a „Jogtudományi Közlöny“ szerkesztősége által összeállított és jegyzetekkel ellátott gyűjteményéből megjelent az új folyam XXXV. kötete (LXIII) a Franklintársulat kiadásában. A kötet ára 2 frt.

Vegyes hírek.

* Az udvarias Fiume. A magyar-olasz tengerparti város újabb és újabb jeleit adja magyar rokonszenvének. Debreczen város polgármesterével együtt választotta meg diszpolgárává Kammeryer Károly budapesti és Haranek József sz. fejevári polgármestereket is, mint a kik szintén rendeztek szívélyes fogadtatást a fiemeiknek.

* Ölet. Csabáról írja levelezőnk: Egy itteni ötletes és jókedvű ur az egyik helybeli nyomdában az alábbi szöveget eljegyzési kártyát nyomatta ki és küldötte meg az — Eötvös Károly klienseinek:

NAGY SÁNDOR

ezergályos, lutritok készítő

és

LAKATOS ILONA

titokzatos vátó forgató.

jegyzések.

Eljegyzési lakoma: a Sanki szigetén.

* Palitzin exhumálása. Palitzin orosz ezredes, exhumálása szombaton hajnali hat órakor történt. A 65 ik gyalogezred egy zászlóalja díszben vonult ki. A honvédségtől a legénység nem, csak a tisztikar vonult ki díszben Lajtos őrnagygyal élükön. A polgári hatóságtól sem a főispán, sem az alispán nem jelent meg, csak a főkapitány, főszolgabíró és főorvos. A sirt szakadó esőben ásták ki és a titokzatos sírban megtalálták az ezredes csontvázát és az egyenruha foszlányait, melyeket azután fakoporsóba tettek. A katonabanda gyászindulója mellett négy altiszt vitte ki a koporsót a vasúthoz. Utána ment teljes díszben Veronin atachee. A vasutnál sortűzet adtak és háromszor játszották el a „Götterhaltét.“ Az egész zászlóalj eldillirozott az altábornagy előtt. A városban, félve a netaláni tüntetésektől, vagy zavargásoktól, készenlétben volt egy a csendőrség, mint a rendőrség, de közbelépésükre egyáltalán nem volt szükség. Munkácson Palitzin exhumálása alkalmából 50 terítékű bankett volt, melyen az első tosztot Uexküll altábornagy mondta Sándor czarra és a hadseregbe. Veronin atachee Ferencz József és a közös hadseregbe és a honvédségbe, azután ugyancsak Veronin francia nyelven

a bajtársiasságért üritette a poharát kiemelve, hogy a mai napot életének legszebb és legboldogabb napjai közé fogja számítani, mert meggyőződött arról, hogy a derék közös hadseregbeli és m. kir. honvéd tisztikar mily lovagias és udvarias még az ellenséges bajtársak irányában is. Ennek kapcsán éltette a munkácsi helyőrséget és annak derék tisztikarát.

Helyi hírek.

Tájékoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartanak. — Az igtató, kiadó hivatal és az irattár a felelősek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva pénteken délelőtt 11-től 12-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnapokon d. e. 10-től 12-ig.

A m. kir. meteorológiai intézet időjelzése a debreczeni távírdá hivatalnál július 17-én: enyhe, meleg, borult.

Séta hangverseny Margit fürdőben, minden vasárnap d. u. R. udezi a katonai zenekar.

Térzene minden szerdán este 1/2 6 órakor a Nagyerdőn.

Július 10-től 31-ig vizsgák a gazd. tanintézetben.

Július 22. Zilahipár hangversenye a „Margit” fürdőben.

Július 22. Próbabál a „Margit” fürdőben.

Július 27. Városi rendes közgyűlés.

Augusztus 7—15. Országos vásár.

Október 2—10. Országos vásár.

— **Fiume-Debreczen.** Fiume város képviselőtestületének azt a rendkívül megtisztelő határozatát, melylyel városunk érdemes polgármesterét, Simonffy Imre kir. tanácsost, Fiume diszpolgárává választotta, — Simonffy Imre még szombaton következő táviratban köszönte meg:

„**Nagys. Ciotta János polgármester urnak Fiumében.**

Meg nem érdemelt kitüntetésemért, megtiszteltetésért, melynek oroszán része egyébiránt Debreczen város közönségét illeti, fogadja Fiume nemes és hazafias szellemű képviselőtestülete és nagyérdemű polgármestere egyelőre ez uton nyilvánított hálás köszönetemet.

Simonffy Imre.”

Már szombaton kifejezést adtunk ama föltevésünknek, hogy Debreczen város közönsége elfogja találni kellő módját annak, hogy a magyar kikötőváros kitüntető figyelme és hazafias lelkesedéséből eredő ténye méltó viszonzásban részesüljön. Csakugyan illetékes körökben beszélgettek is már e viszonzás módjáról, — s ez irányban a jul. 27-ére kitűzött rendes városi közgyűlésen indítvány fog tétetni A „Magyar Tengerpart” legközelebbi száma, mint megjegyzi „több oldalról nyilvánuló kívánságnak engedve” megkezdni közlenni a Debreczi Ellenőr jun. 30-diki ünnepi számában megjelent alkalmi közleményeket.

— **Elzárt országot.** A cs. és kir. közös hadsereg „harczásati czéllövészetének” színhelyül tudvalevőleg a város keleti részén, a sámsoni utfélen levő részt választották ki. Ez a hely azonban annyira közel esvén az országhoz, hogy a golyók ezen keresztül hasul röpködnek, a katonaság azt az expedienst eszelte ki, hogy a czéllövés alatt a nevezett országot egyszerűen elzárják s a közlekedőket az ő „halt” szava egyszerűen megállítja. Ma is — a mint a legszavahihetőbb oldalról értesítenek — nagy számmal vonult volna be Sámson felől a debreczeni hetivásárra

igyekvő nép, de a mondott helyen megállították, kijelentve, hogy erre esti hat óráig tilos a közlekedés. Százával torlódtak ott össze az emberek, egész szekérsorokkal és nagyszámu jószággal, a nélkül, hogy bejöhettek volna a hetivásárra. A ki nem várhatott este hatig, az — a hetivásári forgalomnak éppen nem hasznára — egyszerűen visszafordult, vagy pedig a Cserének vágott s két-három órai kerülővel érkezett a városba. E tekintve attól, hogy zárt utak közelében egyáltalán nem szokás czéllövő-helyeket felállítani, mert itt a legéberebb örködés mellett is történhetik szerencsétlenség és eltekintve attól, hogy azon a ponton hetivásárok napján egyáltalán nem volna szabad czéllövészetet folytatni: felkérjük a városi hatóságot, hatna oda, hogy katonai részről a czéllövészet megtartását legalább egy nappal előbb tudatná a helybeli lapokkal, hogy a kinek Sámson felé van dolga, má-ként intézkedhessék. A mostani állapot, oly anomalia, a melyet tovább tünni nem lehet.

— **Személyi hírek.** Gróf Dégenfeld József szatmárnegyei birtokára, Fekete tagra utazott, ahol családja nyaral. Pénteken este ismét vissza jön Debreczenbe. — Bészler Lajos tanácsnok egészsége helyreállítása végett a rohicsi fürdőbe utazott.

— **A gazdasági és intéző bizottság** tegnap Király Gyula elnöklété alatt ülést tartott melyen a sertésvásártér új helyének kijelölését, a törzsgulya téli állomását és egyéb kisebb ügyeket tárgyalt. Jelen voltak az ülésen: Váczy János, Békessy László, Szathmáry János, Axmann Gyula, Balogh Mihály főmérnök, Buzás Elek, Balogh Péter, Berger Henrik, Liptay Miklós, Pásztor János, Kertész János, Trázi György, Kövesdy János, Czeglédy Gyula, Polgári Sándor, Keszei József, Szűcs L. Öry Mihály, Horváth István, Harsányi István, Szentgyörgyi János, Polgári András, Polgári Bálint Kálmánchelyi Mór, Ménes András, Gerébi Fülöp, Ábrahám László, Udvarhelyi Géza és dr. K. Tóth Mihály.

— **Katonák és rendőrök.** Nagy Ferencz, a Debreczenben állomásozó honvéd-gyalogságnál szolgáló fegyverműves tizedes ma éjjel létrehozta azt az örök harcot, mely világ kezdeté óta folyik a rendőrség és katonaság között. (N. b. a rendőrséget képviselte a világ kezdetekor a kihágást elkövetett elő emberpárt kiűző arkangyal, a katonaságot Ádám apánk, a ki ugyan nagy a nyám asszony katonája lehetett illő tempore.) Visszatérve Nagy Ferenczre, az esett meg rajta, hogy egy a Péterfia-utca végén levő kis vendéglőben több társával együtt berugott s mikor a rendőrök előjöttek, ezekbe s belekötött. Két rendőr is nagy nehezen tudta megfékezni, míg végre bevihették a közeli kaszárnyába, a hol bizonyára helyesebb fogamokat fog szerezni a rend fogamáról.

— **Számonekérészek.** Folyó hó 31-én gróf Dégenfeld József főispán a városházánál számonekérést fog tartani, melyen a tisztviselőknek jan. 1-től jun. 30-ig kifejtett tevékenysége lesz megvizsgálva.

— **Véres verekedés a temetőben.** A Kosuth-utcai temető szombaton este véres verekedésnek volt színhelye, mely azzal végződött hogy egy ácslegényt, névszerint Balogh Józsefet késsel az ösmeretlen támadók életveszélyesen megszurkáltak. Az esetről vesszük a következő részletes tudósítást:

A Kis-Czegléd utca néhány lakossa tegnapelőtt éjjel 10 óra tájban nagy kiabálást hallott a közeli temető felől. — A zür-zavaros lármából kihallatszott, hogy többen a rendőrt kiáltották. Többen — ezek közt Lókodi korcsmáros a nevével és Gyarmathi Zsigmond fűszeressel elindultak most a temető

felé, de ott már nem találtak mást mint két embert, a kiket a sötétségben nem ösmertek fel, de azt látták, hogy az egyikén vászon nadrág, a másikon pedig kötő van. A két ember arról panaszkodott, hogy őket 4—6 ember megtámadta, kik azonban a néptömeg közeledtére a temető belsejébe vonultak volna. Egyikök itt hagyta volna a kalapját is.

— „Tudom én” — szólott a panaszkodók egyike — „hogy ez a Finyi Gábor kalapia!”

A korcsmáros erre mindkettőt közeli üzletébe hívta, ne ory megtámadóikkal találkozának. A felesége ezalatt folyton sípolt rendőrökért de akkor éppen a rendőrök felváltásának ideje lévén, rendőr sokáig nem érkezett. Mikor negyedóra múlva a rendőr megérkezett, már senkit sem találtak ott, mert már a temetőben talált két ember is odább állott. Másnap reggel terjedt el csak annak híre, hogy Balogh József ácslegény szurást kapott a baloldalába melynek következtében beléi is kiömlötték. A szurást Finyi Gábor nevű kőműves legény védelmében kapta, kívül egy késes utczi Károlyi Gábor nevű házépítő által adott lakomából tértek hazalakásukra. Ekkor tűnt ki hogy a Kosuth-utcai temetőben talált emberek szintén a támadók közt lehettek s a gyanu elkerülése végett mondották el a fentebbi mesét. A tettesek mind máig ösmeretlenek s ez esetben a III. ker. rendőrkapitányság ma indította meg a nyomozást Balogh József sebe életveszélyes.

— **Helyreigazítás.** „Debreczen város utadó költség elírányzata” című, e lap július 15. számában, a helyi hírek rovatóban megjelent közleményünknek dr. Király Ferencz országgyűlési képviselő urra vonatkozó része hibás és nem töle eredő információ alapult, egészen téves. Dr. Király Ferencz képviselő ur ugyan is nem is beszélt a kereskedelmi miniszter ural az utadó tárgyában, hanem igenis átadta a beügyminiszter urnak Debreczen város azon fölterjesztését, mely a debreczen-n. létai vasut hozzájárulási összegének miként leendő fedezetét tartalmazza. Nevezett képviselő ur ugyanezt a kereskedelemügyi államtitkárral is közölvén, annak a város érdekében történő hozzájárulását kérelmezte.

— **Uj mázsák a vásártérekén.** Horváth István tegnap azt indítványozta a gazdasági bizottság ülésén, hogy a gabona és sertés vásártérekén egy-egy új mása állíttassék fel. A bizottság is ezt szükségesnek véleményezte, de mivel az összes vásártérek rendezése tárgyában folytatott tárgyalásnál ez iránt észrevétel történt az indítványt ezuttal nem tárgyalta.

— **A törzsgulya telettése.** A gazdasági bizottság már korábban azt a javaslatot tette, hogy a város törzsgulyája jövőre a „Folyó” nevű kaszálóba telettés végett, — őszszel és tavasszal pedig az Apafájára hajtassék. E javaslathoz képest Bészler Lajos tanácsnok jelentést tett a törzsgulya nagyerdei aklának a Folyóba való áthelyezése iránt, a mit a gazdasági bizottság tegnap tárgyalt, s a jelentést elfogadván, fölkeri a tanácsot, hogy végeleges intézkedés előtt az akol terveit a bizottságnak bemutassa.

— **Hitközségi conversio költvény tulajdonosok figyelmébe.** A debreczeni izraelita hitközség 13.000 forintos conversio kölcsöne még ki nem sorsolt összes költvényeinek beváltását határozta el minél fogva felhivatnak az illető költvény tulajdonosok, hogy költvényeiket Weinberger Lajos pénztáros urnál f. év Augusztus 1-ig beváltani sziveskedjenek, annyival is inkább, mert a kamat szelvények érvényüket veszítvén, beváltatni nem fognak. Debreczen, 1893. július 17-én. A debreczeni izr. hitközség előljárósága.

— **A salétrom kaszárnyában csavargott** tegnap egész délután Zöld Teréz, csavargó-nő. A mire egy őrmester figyelmes lett és felhívta a közelben levő rendőrt, az pedig felkísérte Zöld Terézt a II. ker. rendőrkapitánysághoz, hol méltó büntetését megkapja.

A kereskedő ifjak mulatsága. A Margit-fürdő dísztermében szombaton este kedélyes és fesztelen mulatság zajlott le. A debreczeni kereskedő ifjak dalköre, ez az ifju szövetkezet mutatta meg ismét, hogy buzgó kitartással minő erkölcsi és anyagi sikert lehet elérni. A szombat esti műsor is, melyet a dalkör nem várt precizitással adott elő és a mely mintegy examenje volt a dalároknak, újra meggyőzött mindenkit a dalkör életrevalóságáról. Szünni nem akaró éljenzés és taps jutalmazta a dalárok igyekezetét s a műsort befejező Rákóczy-induló a jól hangolt fiatal leányokat és urakat már legnagyobb tánczó kedvükben találta. Fél tíz órakor a Rácz Károly barna gárdája vette hangos biradalmába a tágas termets a jó kedvű fiatalok járta reggelig, addig, a mikor már a nap is jó magasra feljutott az égen. Szóval a mulatság minden tekintetben sikerült, s úgy az azon résztvevőknek, mint a rendezőségnek nem lehet panaszuk. A jelen volt hölgyek névsorát kiküldött tudósítónknak a következőkép sikerült összeállítani: A szonyságok: Leidenfrost Árminné, Csanádi Edéaé, Szabó Zsigmondné, Dávidházy Kármáné, Nádaí Rezsóné, Moldoványi Ignáczné, Kondor Lajosné, Weidner Gusztávné, Irsai Miklósné, Donogán Istvánné, Bacsó Jánosné, Orbán Jánosné, Gönczy Endréné, Várai Jánosné, Csóti Lajosné, öz. Batári Istvánné, Weinhold Edéné, Boros Izidorné, Schwab Lajosné, Groszmann Ignáczné, André Ferenczné, Kapdebő Ottóné (Székely-Keresztur) Moskovitz Ferenczné. — Kisasszonyok: Leidenfrost nővérek, Rosenberg Vilma, Schwab Hermina Róth Irén, Kacsó Gizella, Moldoványi Ilon, Kondor Emma, Weidner Erzsike, Kiss Rózsi, Egeressy Berta, Molnár Ilka, Groszmann nővérek, Bacsó Mari-ka, Gönczy nővérek, Fikondesz Etel (Nyiregyháza), Kollát Mariska, Balsai Irén, Balla Karolin, Czeglédi Erzsike, Csóthi Ilona, Batári Juliska, Konkoly Etelka, Szűcs Juliska, Kuczik Gizel a, Balogh nővérek, Ugy Miczy, Mo'nár Ilon, Tarbay Mariska, Rácz Gizella, André Jolán, Muharos Mariska, Erdei nővérek Pariser Luiza, Moskovitz Pepi.

Hymen. Reich Mihály és neje Nagy-Enyedről, mint a vőlegény szülői, Katz Jakab és neje Debreczenből mint a menyasszony szülői jelentik, gyermekeik Reich József és Katz Etelka k. a. e hó 5-nd, u. 5 órakor tartandó esküvőjüket a debreczeni szent anna utczai izr. templomban.

A hortobágyi v sárok szaporítása. Polgári András a Hortobágyra engedélyezett országos állatvásárok számát évente háromra kívánja emeltetni, ez iránt indítványt is tett a gazdasági bizottságban. A bizottság azonban az indítvány tárgyalását elhalasztotta akkorra, amikor a belső vásárok rendezése befejezve lesz.

Kiszabadult fegyencz. Mózser Ferencz debreczeni illetőségű egyén ma jelentkezett a rendőr-főkapitányságnál, a Lipótvárban kitöltött 5 évi fegyház büntetés után. A rendőr-főkapitány igyekezett a lélkére beszélni Mózsernek s úgy látszott, hogy a hazatérőből még válhatik megtérő is.

Füldői élet. Az erdőbényei gyógyfürdőben idáig 214 család tartózkodott 400 személylyel.

A tűzfakir Debreczenben. Európát bámulatba ejtették azok a mutatványok, a melyekkel K h a l a k h a k u t a, az indus tűz-fakir járta be a mi földrésznünket, a mely ismét egygyel többet ösmert fel a Hamlet szerint ég és föld között levő dolgokból, a melyekről iskolás bölcs lelkünk nem is álmodott. A Weber-féle orpheumban érdekes paródiáját fogjuk látni ma este.

Kövezik a Bádogos utcza. A Dégenfeld ház mellett elvezető Bádogos utcza kövezéséhez ma végre nagy erővel hozzáfogtak. Ideje is volt már, hogy ezt az élénk forgalmu kis utcza rendbe hozassa a mérnöki hivatal.

A kaszaköziak kérelme. Kaszaközön, mely Péterfiát Darabos utczával köti össze, egy nyílt árok vonul végig, mely egész nyáron dög-

letes kigőzölgéseivel árasztja el a kaszaközi házakat, — nagy esőzések alkalmával pedig még ki is önti a lakókat. Az ottani háztulajdonosok, akik a kolerától is félnek, ma kérvényt adtak be a városi tanácshoz, hogy vizsgáltatná meg ezeket a szomorú állapotokat és és sürgősen gondoskodjék azok orvoslásáról.

Táviratok.

(A „Debreczeni Ellenőr“ s. tudósítójától.)

Apponyi Szempozen.

(Érk. 3 ó. 25 p.) Gr. Apponyi Albert tegnap beszélt a szempozsi kerület választói előtt. A kormányt azzal vádolta, hogy reform-terveiben még mindig a párt-taktika irányozza. Ennek szolgálja bizonyosságául — mondá Apponyi — az az öröm is, melylyel a kormány-parti sajtó fogadta az E ö t v ö s Károly nagykörösi beszédét. Szónok magát a szabadelvű reform föltétlen hívének vallja, de a Wekerle kormányt nem kívánja támogatni föltétlen bizalommal. A nemzeti politikát tekinti vezérelvének.

Gróf Apponyi Albert előtt szólott Eszterházy gróf, a kerület orsz. gy. képviselője; a beszédek után következett az obligát lakoma.

(Érk. 3 ó. 55 perc.)

Apponyi szempozsi fogadtatásának jellemző része az, hogy a míg beszédében kikelt az ultrakerikalizmus ellen, h i v e i h a r a n g z u g á s s a l fogadták. A gyülekezést mise előzte meg s a plébános a templom küszöbén czeremóniával fogadta gróf Apponyi Albertet.

A függetlenségi párt vizsgálja.

(Érk. d. u. 3 ó. 25 p.) Az országos függetlenségi anya-párt tegnap a békéltető bizottságban megválasztotta Justh Gyula körelnököt, Helfy Ignácot és Kun Miklóst, ma tartott értekezletet az Eötvös párt is; innen E ö t v ö s Károly, gr. Károlyi Gábor és Horváth Adám küldetett ki. Ez utóbbiak álláspontja ösmeretlen, s azt betérjesztik pártjuknak.

Az Eötvös Polonyi ügy.

(Érk. d. u. 3. ó. 35 p.) Az E ö t v ö s Károly és Polonyi Géza közt fölmerült párbaj-ügy mindegyre bonyolódik. Legujabb stádiuma az, hogy a Polonyi segédei provokálták az Eötvös segédeit.

Törvénszéki csarnok.

A budavári merénylet. A hercegprimás elleni merénylet ügyében a királyi táblának határozata ellen Csólics Mihály felebbezést jelentett be. Csólics védője, E ö t v ö s Károly a felebbezés megokolását írásban fogja benyújtani. A kuria augusztus közepénél előbb alig fogja meghozni határozatát, s mint-hogy a csak most letárgyalt monstre fenytő-pör bebizonyította hogy a törvénszéki palota tárgyalási terme a nyár idején egy nagyobb érdeklődést keltő bűnügy tárgyalására éppen nem alkalmas, a végtárgyalást, közegészségi szempontból, csak szeptember második felében fogja a törvénszék megejteni.

Közgazdaság.

Uj sertésvásártér. A város gazdasági és intéző bizottsága tegnap tartott ülésében tárgyalta a szt. Anna utcza végén levő sertésvásártérnek másutté leendő elhelyezését, a mely immár egyik elodázhatatlan feladatát képezi a hatóságnak. Szépítészeti és közegészségügyi szempontból sem tűrhető tovább, hogy a sertésvásártér közvetlen a város szélső házainak tövében legyen, de másfelől az állategészségügyi törvény s az ezen alapuló ministeri rendelet is sürgeti annak áthelyezését és megfelelően való berendezését. A bizottság, mindezekre való tekintetből, hosszas élénk eszmecsere után, abban állapodtak meg, miszerint a tanácsnak javasolni fogja, hogy a nagy létaí országot mellett, kívül a sorompón, belül a közbáráhidon 35—40 holdnyi terület jelöltessék ki sertésvásártérül, miután tapasztalás szerint a jelenlegi vásártér 24 holdnyi területe már is elégtelen; a város és a vásár fejlődése, valamint az a körülmény, hogy maga a város esetleg minta szálló aklokot állíthat fél: föltétlenül szükségessé teszi, hogy új vásártérül 35—40 holdnyi terület jelöltessék ki. Hogy azonban egészen megfelelő véleményt mond-hasson a bizottság, helyszíni szemle tartására küldöttséget alakított, melynek tagjai Király Gyula, Vácsi János, Horvát István, Kuczik Gábor, Berger Henrik, Szentesy János, Polgári András, Öry Mihály, a küldöttség mielőbbi javaslata bevértván.

Vasgyárosok és iparosok figyelmébe. A nagyméltóságú kereskedelemügyi miniszter ur értesítette a kamarát, miszerint Bulgáriában közutak, vasutak és kikötők építésénél, fentartásánál a jövőben több rendbeli vasműipar-nemek szükségeltetnek. E körülmény azzal hozatik az érdekelték tudomására, hogy az ide vonatkozó s tájékoztatóbb közlemények az alulirt kamaránál megtekinthetők. Debreczen, 1893. július 15. a kereskedelmi és iparkamara.

Szállító közönség figyelmébe: A nagymélt. kereskedelemügyi miniszter ur értesítette az alulirt kamarát, miszerint a németországi vámkezelési szabályok értelmében az osztrák magyar monarchiából Németországba vitt „tisztított és elkészített ágytoll“ neműek ezentul számozási bizonylatok nélkül is vámmentesen fognak kezelteni, miről az érdekelt közönség értesítetik. Debreczen 1893. július 15. a kereskedelmi és iparkamara.

Nagy jégverések a környéken. Folyó hó 12-ike nagy csapást hozott különösen a mezei gazdákra. Hajdumegye nagy részén óriási vihar és jégeső dúlt s megtizedelte erősen a vetéseket; néhol majdnem teljesen tönkre ment minden termény. — Szoboszlón mogyoró nagyságu jegek hullottak, — sok ablakot bevert, — a vetésekben tetemes kárt okozott. H.-Nánáson valóságos felhőszakadás volt. Hosszupályiban délután 4 órakor teljesen elsötétült az égbolt a gomolygó sűrű felhőktől. Pár percz mulva orkányszerű vihar tört ki s valóságos felhőszakadás, jéggel vegyest, ömlött alá; egymást erő villámlás és dörgés még rémesebbé tették a vihart. Élő fákat tövestől tépett ki az orkán; az épületekben, gabona kereszttekben, gyümölcs és szőlőkben rendkívül nagy a kár. — Derecskén tönkre tette a termést a vihar és jég, mely 3 óra tájban tört ki a határ felett; diónagyságu jég hullott, a mely leverte a még lábbon álló vetést. A vihar pedig a gabonakereszteket szórta szét. A kár igen tetemes.

Érték tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvény-társaság“ közlése 1893. július 15-én.)

Allamadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	115.60	115.90
„ vasuti beruházási kötvény 4 1/2%	—	126.—	127.—
„ koronajárdék 4%	—	94.60	95.10
„ regále váltásági kötvény 4 1/2%	—	100.75	101.50
Osztrák aranyjárdék 4%	—	118.25	118.50
Egységes állam kötvény 4 1/2%	—	97.25	98.—
Tisza-szegedi 4%-os nyeresémény-sorsjegy	—	142.50	143.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	— — —	411.50	412.—
Oszták hitelrészvény	— — —	335.50	335.70
Magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.	— — —	115.50	116.25

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4%-os sorsjegy	128.50	129.50
Oszták földhitel sorsjegy 3%-os	115.—	116.—
Magyar vöröskereszt sorsjegy	12.75	13.25
Oszták " " "	19.80	20.—
Olasz " " "	13.75	14.25
Bazilika sorsjegy	9.10	9.80
Jó-szív " " "	3.10	3.40

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	— — —	5.75	5.90
20 márkás arany	— — —	12.16	12.20
20 frankos arany (Napoleon d'or)	— — —	9.88	9.92
Sovereigns	— — —	12.38	12.43

Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok.

Július hó 13. Hízott sertés árak:
 I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronkint 400 kilon sulyban) 42—43 krig. Öreg közép (páronkint) 300—400 kilogramm sulyban 42—43 krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogramm felüli sulyban) 45—45½ krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 kilogramm sulyban 45—46 krig. — Fiatal könnyű (páronkint 250 kgr. terjedő sulyban) 44—45 krig. II. Magyar második: Nehéz (páronkint 280 klg. felüli sulyban) 43—43½ krig. — Közép (páronkint 220—280 klg. sulyban) 43—44 krig. Könnyű (páronkint 220 klg. terjedő sulyban) 43½—44½ krig.

Esküvő gőzerővel.

— Pajkos napi történet —

S nem minden regényesség nélkül, a menyinyiben a lehető legtitokzatosabb volt. Ráadásul pedig, hogy egészen unikum számba menjen, hát utazás közben esett meg — állítólag. A jelenet is, a hogy a dolog megindul, éppen olyan, ahogy a regénybe szokás leírni. Előrohogott egy fiakkor, természetesen egy zárt fiakkor. A piros számú bérkocsiból kiugrott ruganyosan egy csinos, nyulánk fiatal, ember, egészen csupasz arc, tánszínész, — mondják — élénken és izgatottan néz körül egy pillanattal, aztán beszól a kocsiba, ahonnét egy ifjú bájos nő feje kukucskál elő, aztán beteszi a kocsiajtót és rohan a sarokbólta.

— Uram, hol a főnöke? — kérdi a segéd.

— Szolgálatjára én vagyok, szólalt meg G. ur, a főnök az iroda ajtóban.

— Bizalmas és igen alázatos kéresem volna, ismeretlen vagyok itt... a többi nem hallatszott, bent az iroda helyiségben folytatá a beretvált arcú ismeretlen.

Néhány percz múlva kijöttek. G. ur vette a kalapját, a tavaszi felöltőjét és követte az ismeretlen fiatal urat. Az utra kikerülve bementek egy másik üzletbe. Itt is az irodaketrezbe húzódtak és beszélvén a rejtélyes dolgot, csakhamar távoztak az üzletből.

Az idegen beretvált arcú fiatal ur boldogan futott a bérkocsizhoz, besugott édesen annak az ajtaján azán odakiáltott a bérkocsisnak:

— A templom előtt megállunk! Csak hamar jött a lelkész ünnepélyesen, bementek a templomba, itt átadták a dispencziót ez megkezdődött az esketés csendben, ünnepélyesen.

A tanuk megigézve nézték a fiatal, boldog, ismeretlen ifjú pár sugárzó arcát, amint az áldást fogdták egymás kezét édesen szorongatva. A kis menyasszony bűvös bájos és ugyremeggett, mint a madár az ember kezében. Alig várta, hogy végre legyen. Öt percz alatt vége volt — asszony volt.

Mentek a lelkészlakta, felvették az irást,

a tanuk aláírták... és a boldog rejtélyes ifjú párociska a piros számú bérkocsiban odébb repült... Mondják, egy közeli városig meg sem álltak, hol a férj a bonvivant, vagy a hőszerelem szerepeket játsza. De nagyon siettek, talán a regénybe'i papát érezték a hátuk mögött. Legalább azt mondják.

A Vedresék nagy ebédje.

— ELBESZÉLÉS. —

Itta: Vértési Arnold. 10

(Folytatás.)

VI.

Vedresék nem is tudják, mily rettenetesen megbántották ezt az elbizakodott, gögős, irigy embert, mikor az asztalnak olyan alsó részére, a nyolczadik helyre ültették le. No hiszen, majd megkeserülük ezt!

— Tudom, Istenem, hogy megemlegetik a nevemet, — fogadta föl magában boszút lihegve.

— Tessék abból a szegzárdi vörösből, kedves ügyvéd ur, — kínálgatja nyájasan Vedresné.

S int az urának is hogy: kináld már te is, hisz tudod, hogy szereti a borocskát.

Persze hogy szereti máskor, de most nem izlik neki sem a szegzárdi, sem az érmelléki még a tokaji asszu sem, melylyel az ebéd végén kínálják; a mit az ő lelke szomjaz, az most már csak a bosszu a megaláztatásért.

A Csörgő ügyvéd rosz kedve rá ragad a szomszédjaira is. Növeli az általános lehangoltságot a két Vedres ur komor némasága. Mind a ketten, az öreg is, a fiatal is úgy ülnek ott az asztal végén, mintha a siralomházban ülnek. Az öreg Vedresnek folyton az a rendkívüli pénztárvizsgálat jár az eszében. Vajjon tudtán kívül nem követett el valamit? Az ember megtévedhet a számok sokasága közt, akadhat egy tétel, melyet nem tud igazolni. Vagy eltejtett leírni egy zérust és vége a becsületnek. Vagy isten tudja, mi? Hátha az ellenőr követett el valamit és most neki kell érte helyt állni?

Egy falat sem esett jól szegény embernek az egész ebéd alatt. Csak a végét várta: mikor lessz már vége az ebédnek? Lopva meg nézte az óráját. Mindjárt négy lesz. És az ebédnek még sincs vége, még most is ott ülnek az asztalnál. A vizsgálatra kiküldött urak pedig az alatt talán már ott is vannak az adohivatalban. Mit fognak gondolni, ha őt megint nem találják ott?

Nem állja ki tovább, mennie kell. Bocsnatért dadog, de oly zavarosan, hogy senki sem érti meg, tulajdonképp miért kell neki a hivatalba sietni. A vendégek összenéznek: no ilyen házigazdát sem láttak még, a ki ott hagyja az asztalnál vendégeit. A polgármester szörnyen megbotránkozik, de csöndes öreg ur lévén, semmit sem szól, csak mikor már eltávoztak, mondott annyit utközben a főjegyzőnek:

— Igazán különös család. Nincs valami elmbeli fogyatkozásuk?

VII.

Teljesen kimerülve, testben, lélekben összetörve roskadt a divánra a vendégek eltávazása után Vedresné. A remélt dicsőség helyett mennyi csalódás! Most már igazán kitörték az eddig elfojtott könyvek.

De nem sokáig sirhatott, mert eszébe jutott az a sok étel, a mi most mind ott kint van a konyhában s a minek ellopják a felét, ha ki nem siet. És itt kiderült a mi követendő irányul szolgálhat másoknak is a jövőben, hogy a takarékos gazdasszony soha se engedje át magát a fájdalomnak, mielőtt el nem zárta a kamarába az ételmaradékot. Mire Vedresné kiment, már akkor testvéri egyetértéssel megosztottak a mai nagy napra a konyhába felügyelőül állított szegény rokon, özvegy tanítóné meg a szakácsné s csak egy-két szárnya vagy nyaka akadt még a libáknak és kappanoknak.

Bármerre tekintett Vedresné, csak bosszúságra talált ott künn a konyhában is. Az egyik sarokban a fiatal leány sirt az összetört tányérok meg a pofon miatt, a mit az édes atyjától kapott. Ez utóbbit nem az összetört tányérokért, hanem azért a csókolózásért, a mi az említett leányzó s a királyi közjegyző ur közt történt. A szigorú apa bekapott a sok erős bortól, a mit főlzolgalás közben a folyosón sorra kóstolgatott s most káromkodott mint a jégeső. A becsületét követelte.

— Ignác, — csitította a berugott embert Vedresné.

De azt nem lehetett elballgattatni. Az ő leánya nem afféle, a kit szabadon lehet ölelgetni, csipkedni; kikéri magának, ő katona volt, káplár volt, becsülettel kiszolgált ott is. Ha a tekintetes ur olyan vendégeket hi, hát akkor ne hijják főlzolgalni az ő leányát.

A részeg hivatalszolga dühös lármája s az általános fölfordulás közt, meg abbéli félelmében, hogy a szegény rokon össze nem pakoljon a kosarába minden maradék süteményt és pecsenyét, észre nem vette eleinte Vedresné azt rémitő pusztítást tányérokban és poharakban, a mit az a leány művelt. Mikor atyja a csókolózáson rajta kapta, ijdtében lejtette az egész tálcát minden edényestől. Egész rakással állt az összetört cserép és üveg. Vedresné most újra rá kezdhetette a sirást — az ő drága porcelánjának romjai fölött.

Oh, az a szerencsétlen ebéd! Sokáig kellett annak gyászos következményeit viselni. Az összes tört edény helyett újat venni nem engedte a takarékoság. Ugyanez a takarékoság koplaltatta idősebb és ifjabb Vedres József urat. A nagy ebéd költségeit számtalan sovány ebéd árán kellett megspórolni. S hogy a két Vedres urnak volt mit hallgatni azonfeül, az nagyon természetes. Mert hogy az egész nagyszerűen sikerült volna, ha ők nem rontják, azt százszor is bebizonyította nekik Vedresné.

(Vége köv.)

Apró-cseprő.

* Félreértés. Biró: Hány éves, kisasszony?

T a n u: Oh kérem, hiszen már van vőlegényem.

* Czirkuszban. Az óriási hölgy produkciója alatt egy ur hirtelen távozik.

— Miért távozik? — kérdik.

— Ha látom, hogy dobálódik a sulyokkal, a feleségem jut eszembe és rosszul leszek.

* Szeresd híven felebarátodat,

Ne vond föl közted s más közt a hidat.

P e t ő f i S á n d o r.

* Vannak emberek, kiknek a rózsa szükségesebb a kenyérnél.

D a r c.

— Az új költők vizezik a tentát.

G e ö t h e.

— Mindent megszokunk, még a botütést is, mondják bizonyos emberek.

Talán azok szokják meg leg hamarabb, a kik osztják?

D a r c.

* Hogyan fedezték fel a dobsinai jégbarlangot? A dobsinai jégbarlangot 1870. július hó 15-től ismerik Gömörvármegyében. A barlang bejárata már a harminczas években ismeretes volt „jéglyuk“ név alatt. Az ismeretlen ürt azonban csak 1870-ben járta be először Ruffinyi Jenő mérnök, Lang Gusztáv, Mega Endre és dr. Febér Nándor városi főorvos. Előbb belöttek puskával a barlanglyukba és ebből hosszantartó dübörgő tompa visszhang fellett. Erre Ruffinyi szilárdan feltette magában, hogy az ürt kikutatja. Még aznap reggelén hozatott kötő

leket, létrákat és más segédeszközöket és nevezett társával hozzá fogott a kutatáshoz. Életveszélyes vállalat volt ez! Sokáig kellett a szűk, beomlott, kötőmelék, összehányt fatörzs darabok s az azzal tömött sziklahasadék közt utat keresnie. Hol sima, meredek jégparton csuszott lefelé, hol ismét vissza kellett kuszni, míg egyszerre téres csarnokra akadt, a mostani kis teremre, hol sima jégdomb tetején állott. — Dobogó kebellet futott vissza a nyiláshoz, s reszkető hangon kiáltá társainak: „Jertek le utánam, felséges jégvilág van alul!” A történetről ezután jegyzőkönyvet vettek fel s azt a város okmánytárába helyezték.

Szerkesztői posta.

A „Debreczen” ez. lap szombati tárczájában, — a mint értesülünk — az az állítás foglaltatik, hogy a „Debreczeni Ellenőr” a délután érkező lapokból átvett közleményeket távirat alakjában adná ki. A közönség ezt a rendszert nálunk — természetesen — nem tapasztalhatta, mert az általunk már a délutáni lapokból átvettek „Legujabb” és „Délutáni posta” cím alatt szoktunk közölni, ellenben a mit távirataink tartalmaznak, az Debreczenben csupán a másnap érkező lapokban olvasható. Elvárjuk a nevezett lap lovagiasságától, hogy állítását ilyen értelemben rektifikálja.

H.-Nánásra. A jeles művésznek érdekében ez idén már késve történt minden lépés. Jövőre minden lehető el fogunk követni. Üdvözlét!

A kis lutri huzásai.

	— Julius 15. —				
Bécs	46	43	77	34	37
Grác	7	15	82	68	41
Temesvár	48	86	51	41	3

Kiadó és laptulajdonos: „Csokonai” nyomda és kiadó r.-t.
Felelős szerkesztő: Vértesi Arnold.

Nyiltér.

Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, **privátmegrendelőknek közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket**, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot, stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták póstaforduzóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (1)

4682. K.
1893.

Pályázati hirdetés.

Egyek községben megüresedett aljegyzői állásra pályázat nyitattik. Javadalom évi 500 frt fizetés és 100 frt lakpénz.

A választás Egyek községházánál jövő Augusztus hó 3-ik napján d. e. 9 órakor fog megtartatni.

A pályázóknak e vármegyére is érvényes oklevéllel kell birniok.

A törvényben megszabott módon felszerelt pályázati kérvények beadására végső határidőül jövő Augusztus hó 1-ső nap d. u. 5 órája tüzetik ki, a későbbben érkezettek figyelmen kívül fognak hagyatni.

Debreczen 1893. Julius 13.

Ferenczy Elek
főszolgabíró.

A legmagasabb kitüntetésekben részesült és legélénkebb keresletnek örvendő

COGNAC

G. Keglevich István

Promontor

(alapítva 1882-ben)

mely gyár az osztrák-magyar monarchiában nemcsak a legrégebb, hanem a legjelentékenyebb is — eredeti töltésű palackokban mindenütt kapható.

A „DEBRECZENI ELLENŐR” kiadóhivatala.

A „CSOKONAI”

NYOMDA és KIADÓ

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

szíves figyelmébe ajánlja a modern nyomdászati követelményeknek megfelelően berendezett

KÖNYVNYOMDÁJÁT

mely újabban a legdiszesebb betűkkel szaporított s így a legkényesebb igényeket is kielégítheti.

Könyvkötészet

melyben a legkitünőbb gépek vannak alkalmazva, a fővárosi és külföldi nagyobb könyvkötészetek méltó versenytársa.

Árai határozottak, olcsók.

Vidéki megrendeléseket pontosan és gyorsan teljesít.

A saját kiadásában megjelenő „Debreczeni Ellenőr” részére

hirdetéseket olcsón elvállal.

5242
1893. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirre teszi, hogy Pozsgai Zsuzsanna derecskei lakos végrehajtónak Sándor Gábor derecskei lakos végrehajtást szenvedő elleni 270 frt tökétkövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a derecskei kir. járásbíróóság) területén lévő, Derecske városában fekvő, a derecskei 4109. sztjkvbeli 2035. hrsz., a 4084. sztjkvbeli 6870. hrsz., a 3512. sztjkvbeli 3642/b—2. hrsz., a 4753. sztjkvbeli 5182/a hrsz., a 4754. sztjkvbeli 8809/a hrsz., a 4894. sztjkvbeli 3591/b hrsz., az 1672. sztjkvbeli 4958/b, 7159/b, 5807, 7158, 4959/b, 724, 4958/1—b és 7159/1. hrszám s végre a 943. sztjkvbeli 2565. hrszám alatti ingatlanokra az árverést 782 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb meg-előlt ingatlanok az **1893. évi augusztus**

us hó 29-ik napján délelőtti 9 órakor Derecske városházájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 5 frt 50 krt, 6 frt 70 kr. 80 krt, 10 frt, 13 frt, 7 frt, 10 frt 30 kr., 17 frt 80 kr., 1 frt 20 kr., 6 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1893. évi június hó 6-ik napján.

A Debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly

kir. tiszéki bíró.

Jó hírnévnek örvendő, kedvelt s könnyen terjeszthető biztosítási intézmény helybeli

főügynöksége

betöltendő kedvező feltételek, tetemes jövedelem. Csak hitelképes, s tényleg tevékeny ajánlkozók vétetnek tekintetbe.

Levelek **Mezei Antal** hirdetés irodájába Budapest, Gizella-tér czimzendők „Aranybánya“ jelige alatt.

Egy

irodai gyakornok

ki a német nyelvet

szóval és írásban tökéletesen bírja, azonnal felvétetik.

Hol? megmondja a „Debr. Ellenőr“ szerkesztősége.

DEBRECZENBEN,

Piacz- és Nagy-hatvan-utca szegletén lévő saját házam földszinti helyiségeiben berendezett

nagy vasbutoraktáramban

kaphatók:

≡ gyermek bölcsők, ágyak, kocsik, egész szobafelszerelések, ≡

☛ Kerti székek, asztalok és lóczák, ☚

Világóriák vasállványból vízhatlan vászontető és oldala kkal

Fürdő kádak minden alakban.

Jégszekrények és üveghűtők,

☛ Horgany-fényezett szoba és konyhafelszerelések ☚

Peronospora fecskendők az elismert legjobb rendszerben.

PORCELLÁN KÁLYHÁK és KANDALLÓK,
eredeti BUDWEISSI gyártmány, a continensen elismert első minőségben.

A szegedi műtrágyagyár részvénytársaság képvisellete.

Határozott legolcsóbb árak. — Képes árlap ingyen és bérmentve.

TÓTH GYULA vasnagykereskedő
DEBRECZEN.

5242
1893. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Pozsgai Zsuzsanna derecskei lakos végrehajtónak Sándor Gábor derecskei lakos végrehajtást szenvedő elleni 270 frt tökéltetés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a derecskei kir. járásbiróság) területén lévő, Derecske városában fekvő, a derecskei 4109. sztjkvbeli 2035. hrsz., a 4084. sztjkvbeli 6870. hrsz., a 3512. sztjkvbeli 3642/b—2. hrsz., a 4753. sztjkvbeli 5182/a hrsz., a 4754. sztjkvbeli 8809/a hrsz., a 4894. sztjkvbeli 3591/b hrsz., az 1672. sztjkvbeli 4958/b, 7159/b, 5807, 7158, 4959/b, 724, 4958/1—b és 7159/1. hrszám s végre a 943. sztjkvbeli 2565. hrszám alatti ingatlanokra az árverést 782 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb meg-elölt ingatlanok az **1893. évi augusztus**

us hó 29-ik napján délelőtti 9 órakor Derecske városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 5 frt 50 krt, 6 frt 70 kr. 80 krt, 10 frt, 13 frt, 7 frt, 10 frt 30 kr., 17 frt 80 kr., 1 frt 20 kr., 6 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1893. évi június hó 6-ik napján.

A Debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly

kir. tiszti bíró.

Jó hírnévnek örvendő, kedvelt s könnyen terjeszthető biztosítási intézmény helybéli

főügynöksége

betöltendő kedvező feltételek, tetemes jövedelem. Csak hitelképes, s tényleg tevékeny ajánlkozók vétetnek tekintetbe.

Levelek **Mezei Antal** hirdetés irodájába Budapest, Gizella-tér czimzendők „Aranybánya“ jelige alatt.

Egy

irodai gyakornok

ki a német nyelvet

szóval és írásban tökéletesen bírja, azonnal felvétetik.

Hol? megmondja a „Debr. Ellenőr“ szerkesztősége.

DEBRECZENBEN,

Piacz- és Nagy-hatvan-uteza szegletén lévő saját házam földszinti helyiségeiben berendezett

nagy vasbutorraktáramban

kaphatók:

≡ gyermek bölcsők, ágyak, kocsik, egész szobafelszerelések, ≡

☛ Kerti székek, asztalok és lóczák, ☛

Villagóriák vasállványból vízhatlan vászontető és oldala kkal

Fürdő kádak minden alakban.

Jégszekrények és üveghűtők,

☛ Horgany-fényezett szoba és konyhafelszerelések ☛

Peronospora fecskendők az elismert legjobb rendszerben.

PORCELLÁN KÁLYHÁK és KANDALLÓK,

eredeti BUDWEISSI gyártmány, a continensen elismert első minőségben.

A. szegedi műtrágyagyár részvénytársaság
képviselete.

Határozott legolcsóbb árak. — Képes árlap ingyen és bérmentve.

TÓTH GYULA vasnagykereskedő
DEBRECZEN.

